

Kupchynska Z.

Ph.D., Associate Professor

The Ukrainian-language department

Ivan Franko National University of Lviv

e-mail: kupchynska@gmail.com

DEANTHROPONYMIC ARCHAIC PLACE NAMES OF UKRAIN: DECOMPOSITES

Abstract

The article dwells on the analysis of the ukrainian place names which derived from anthroponyms are sequently represented mainly by several All-Slavonic types (possesive names (-jъ-, *-inъ, *ovъ/-evъ), patronymic names (*-itji), defamily names (*-i). Selection of the old anthroponyms from archaic place names is a difficult methodical task. Anthroponymic material hidden in place names indicates of the facts that such name-formations are old, most of them are of the common Slavonic origin, All-Slavonic tendencies in name-formation, common areas of both place names and anthroponyms.*

Key words: *deanthroponymic place names, All-Slavonic types of place names, decomposites, anthroponymy.*

Надійшла до редакції 08.06.2015

УДК 811.161.2'373.21

Г. І. Лазаренко

*асистент кафедри української філології і культури
Донецького національного університету (м. Вінниця)*

e-mail: g.lazaren@yandex.ua

ОСОБЛИВОСТІ НАЙМЕНУВАННЯ ПРАВОСЛАВНИХ ХРАМІВ ДОНЕЧЧИНИ

У статті досліджуються особливості розвитку еклезіонімної системи Донеччини. Аналізуються мотиви номінації та процес утворення назв православних храмів цього регіону. Пропонуються класифікації еклезіонімів за характером агіоантропонімного, еортонімного та іконімного компонента. Вивчаються структурно-семантичні типи еклезіонімів.

Ключові слова: *еклезіонімна система, еклезіонім, агіоантропонім, еортонім, іконім.*

У сучасній ономастичній науці досить популярними на сьогодні є дослідження сакральних онімів. Серед них лише деякі, присвячені вивченню еклезіонімної системи тієї чи іншої мови (І. В. Бугайова, О. П. Арініна, О. П. Борисевич, К. С. Синенко). Українська ж ономастика майже не має власної практики наукових розвідок щодо української еклезіонімії та зокрема еклезіонімів різних регіонів України, тому ці питання залишаються на сьогодні досить **актуальними**.

Мета нашої роботи полягає в системному вивченні назв православних храмів Донеччини.

Відповідно до поставленої мети передбачено розв'язання таких **завдань**:

- дослідити кількісний склад еклезіонімів Донецької та Горлівської єпархій;
- визначити мотиви найменування церков на Донеччині;
- проаналізувати структурно-семантичні типи православних еклезіонімів сучасної Донеччини.

Предметом дослідження є сучасна українська еклезіонімія.

Об'єктом дослідження — особливості найменування православних церков та храмів Донеччини.

Історично на південному сході України склалася різноманітна картина щодо національного складу населення. На території Донецької області на сьогодні проживає близько 100 національностей, що зумовлює різноманітність релігійної належності людей до тих чи інших віросповідань, але більшість населення все ж є православним. Православ'я на території сучасної Донецької області, землі якої колись входили до складу Харківської та Єлисаветградської губернії, існує декілька сотень років. На території Донецької області на сьогодні існує дві єпархії Української православної Церкви — Донецька і Горлівська. Донецька єпархія була створена в 1991 році. Вона об'єднує православні приходи південної частини області. До складу Донецької єпархії входять населені пункти таких районів: Амвросіївського, Старобешівського, Тельманівського, Новоазовського, Першотравневого, Володарського, Волноваського, Великоновоселківського, Мар'їнського, Ясинуватського, Красноармійського, а також населені пункти, які входять до міських рад обласного підпорядкування: Донецького, Макіївського, Харцизького Торезького, Сніжнянського і Селідівського. Горлівська єпархія була утворена в 1994 році шля-

хом виокремлення з Донецької єпархії. У ній об'єднані православні приходи північної частини Донецької області. До складу Горлівської єпархії входять населені пункти таких районів: Краснолиманського, Слов'янського, Артемівського, Костянтинівського, Шахтарського, Олександрівського, Добропільського, Красноармійського, а також населені пункти, що входять до міських рад обласного підпорядкування: Горлівського, Дебальцевського, Артемівського, Дзержинського, Добропільського, Дружківського, Єнакієвського, Кіровського, Костянтинівського, Краматорського, Красноармійського, Краснолиманського, Слов'янського, Шахтарського.

На території сучасної Донеччини розташовано 661 храм, 399 з яких територіально належать до Донецької єпархії, а інші 262 храми — до Горлівської єпархії. У назвах храмів цих двох єпархій простежується досить чітка структурованість та системність онімів, що виявляється в однотипності моделей іменування. Пояснюється це насамперед тим, що релігійні споруди називаються згідно з традиційними церковними канонами: на честь святих; на честь релігійних свят та на честь православних ікон.

Найчисленнішу групу, майже 65 %, становлять еклезионіми, мотивовані агіоантропонімами, тобто іменами святих. Так, у Донецькій єпархії храмів з такими назвами — 264, у Горлівській єпархії — 160. Для утворення еклезионімів цього типу було використано 68 агіоантропонімів. Більшість з них — це чоловічі імена святих — 52 найменування, інші 16 іменувань походять від жіночих імен.

Серед чоловічих іменувань найпопулярнішим є ім'я *святого Миколи*, який ще з давніх часів був дуже шанованим на Русі. На думку Б. А. Успенського, святий Микола посідає надзвичайне місце в релігійній свідомості руських людей, його шанування наближається до шанування Богородиці та навіть Ісуса Христа [8, с. 6]. На сьогодні це один з найпопулярніших святих і в Україні: у кожному українському місті є хоча б одна церква на честь святого Миколи, ікони святого Миколи посідають почесне місце у храмах, українці називають святого Миколу чудотворцем, добрим, дароносцем, святителем. Він вважається покровителем дітей та студентів, воїнів, водіїв та моряків, усіх бідних та знедолених людей. Як зауважує Д. В. Степовик, «основною причиною підвищеної популярності святого Миколи і його зображень на іконах є те, що історична ситуація в Україні й умови життя україн-

ського народу впродовж віків потребували саме такого покровительства, яке обстоював свого часу архієпископ Мір Лікійських Микола» [6, с. 31]. На Донеччині, за нашими підрахунками, 56 храмів мають назви, утворені від його імені, наприклад: *храм на честь Святителя Миколи Чудотворця* (м. Святогірськ Донецька обл.), *Свято-Миколаївський храм* (с. Петрівка Олександрівського р-ну Донецької обл.) та ін.

Значно менша кількість назв, утворена від інших агіоантропонімів. Так, ім'ям *святого Михайла* мотивовані назви 27 храмів, *святого Георгія* — 24 храми, *святих Петра і Павла* — 22 храми, *святого Пантелеймона* — 19 храмів, *святого Іллі* — 17 храмів, *святого Олександра Невського* — 13 храмів, *святого Димитрія* — 12 храмів, *святого Володимира* — 12 храмів. Деякі агіоантропоніми трапляються в назвах від 2 до 10 храмів, зокрема — це такі імена, як *святий апостол Іоанн Богослов*, *святий Сергій Радонезький*, *святий Серафим*, *святий Андрій*, *святий Амвросій*, *святий Лаврентій*, *святий Григорій*, *святитель Лука Кримський* та інші (загалом — 17 агіоантропонімів).

Серед жіночих імен святих найбільш уживаним для утворення еклезіонімів є ім'я святої Варвари — християнської великомучениці, яка оберігає від раптової смерті, а також є покровителькою гірників, дітей та жінок. На території Донецької та Горлівської єпархій 10 храмів мають назву, мотивовану саме цим іменем: *Свято-Варваринський храм* (м. Новогродівка Донецької обл.), *Храм Святої великомучениці Варвари* (с-ще Райське м. Дружківка Донецької обл.)

Інші імена святих жінок, а саме святої Ольги, Анастасії, Параскеви, Олександри, Катерини, трапляються в еклезіонімах дещо менше — у назвах від 2 до 5 храмів.

Досить незначна частина храмів мають поодинокі в еклезіонімії назви (близько 6 % від загальної кількості храмів). Це найменування утворені як від чоловічих, так і від жіночих імен святих. Так, наприклад, у м. Донецьку є *храм Святої рівноапостольної Ніни*, *храм Святого новомученика царевича Олексія*, *Свято-Воніфатіївський храм*, у м. Макіївка Донецької обл. — *храм Святого мученика Гавриїла*, у м. Маріуполі Донецької обл. — *Свято-Харлампіївський храм*, у м. Димитрове Донецької обл. — *Свято-Вікторівський храм*, у с. Некременному Олександрівського р-ну Донецької обл. — *храм Святої мучениці Килини*. Зауважимо, що в інших населених пунктах Донеччини храми з такими назвами не трапляються.

Скласифікувавши еклезіоніми Донеччини за характером агіантропонічного компонента, виділяємо такі групи:

1) еклезіоніми, в основі яких лежить двокомпонентний агіантропонім, тобто такий, що складається з чину святості та імені святого: *храм Святої великомучениці Варвари* (с-ще Райське м. Дружківка Донецької обл.), *храм Святої великомучениці Параскеви* (с. Успенівка Мар'їнського р-ну Донецької обл.), *храм святої мучениці Олександри* (с-ще Новоолександрівка Красноармійського р-ну Донецької обл.), *храм святителя Луки* (м. Донецьк);

2) еклезіоніми, утворені від трикомпонентного агіантропоніма, до складу якого входить чин святості, ім'я святого та ідентифікуючий компонент: *храм Святителя Ігнатія Маріупольського* (м. Маріуполь Донецької обл.); *храм Святої блаженної Ксенії Петербузької* (м. Донецьк); *храм Святої рівноапостольної Марії Магдалини* (м. Авдіївка Донецької обл.); *храм Святителя Василя Великого* (м. Красноармійськ Донецької обл.); *храм Святого преподобного Симеона Стовпника* (с. Максимівка Мар'їнського р-ну Донецької обл.); *храм Святителя Іоанна Златоуста* (с-ще Ялта Першотравневого р-ну Донецької обл.).

У ролі ідентифікатора в агіантропонімах, як зазначає І. В. Бугайова, виступають номінатори, дескриптори, локалізатори, агномени (прізвиська), когномени (прізвища), титули та етноніми, які мають розрізняльну та додаткову інформаційну функцію, що дозволяє безпомилково ідентифікувати того чи іншого святого [3, С. 25–30]. При використанні в еклезіонімах подібні ідентифікуючі компоненти допомагають встановити, від імені якого саме святого була утворена та чи інша назва храма.

Крім того у назвах церков, які трапляються на досліджуваній території, агіантропонічний компонент може бути представлений як іменем одного святого — чоловічим або жіночим (*храм Святого мученика Іоанна Воїна* (м. Донецьк), *храм Святої великомучениці Марини* (с. Комар Великоновоселківського р-ну Донецької обл.)), так й іменами двох, трьох або чотирьох святих (*храм Святих Козьми і Даміана* (м. Жданівка Донецької обл.), *храм Святих Антонія і Феодосія Печерських* (м. Донецьк), *храм Святих мучениць Віри, Надії, Любові* (с. Яцківка Краснолиманського р-ну Донецької обл.), *храм Святих мучениць Віри, Надії, Любові та Софії* (м. Світлодарське Донецької обл.)). Також у назвах церков можуть поєднуватися чоловічі та жіночі імена

святих. Наприклад, *храм Святих рівноапостольних Костянтина й Олени* (м. Красноармійськ Донецької обл.), *храм Святих мучеників Адріана і Наталії* (с. Нетайлове Ясинуватського р-ну Донецької обл.).

Значно менша кількість храмів на території Донеччини назви, яких мотивовані еортонімами, тобто назвами церковних свят (25 %). У Донецькій єпархії — 92 храми, у Горлівській єпархії — 65. Основою для утворення таких еклезіонімів стали трансонімізовані назви 16 православних церковних свят. Згідно з традиційною церковною градацією всі великі (дванадесять) свята поділяються на Господні та Богородичні, а серед інших середніх та малих свят виділяють дні пам'яті на честь святих. Відповідно, за характером еортонімного компонента еклезіоніми можна поділити на три групи.

До першої групи належать еклезіоніми, мотивовані Господніми святами: *Свято-Воскресеньський храм* (м. Макіївка Донецької обл.); *Свято-Хрестовоздвиженський храм* (с-ще Мирне Тельманівського р-ну Донецької обл.); *Свято-Преображенський храм* (м. Волноваха Донецької обл.). У найменуваннях цієї групи використовуються назви 8 свят, а саме: *П'ятдесятниця* або *Свята Трійця* (храмів з назвою, мотивованою найменуванням цього свята, на території Донеччини — 19), *Вознесіння Господнє* — 16 храмів, *Преображення Господнє* — 10 храмів, *Воздвиження Хреста Господнього* — 7 храмів, *Стрітіння Господнє* — 4 храми, *Хрещення Господнє або Богоявлення* — 3 храми, *Світле Христове Воскресіння* — 2 храми, *Різдво Христове* — 2 храми.

До другої групи належать еклезіоніми, основами яких є Богородичні свята: *Свято-Введенський храм* (с. Павлополь Новоазовського р-ну Донецької обл.); *Свято-Покровський храм* (с. Катеринівка Мар'їнського р-ну Донецької обл.); *храм Різдва Пресвятої Богородиці* (с. Андріївка Великоновоселківського р-ну Донецької обл.). Загалом для утворення назв цього типу було використано 5 назв Богородичних свят. Загальновідомо, що Богородиця традиційно вважалася заступницею і покровителькою українських земель. На її честь в Україні здавна будувалася велика кількість храмів. Свято ж Покрови стало «козацьким» святом, а церква Покрови Пресвятої Богородиці стала головною у період Запорізької Січі [4, с. 94]. Тенденція найменування храмів на честь Покрови залишається і до сьогодні. Найбільша кількість храмів на території Донецької області мають відеортонімні назви, основою яких є саме свято *Покрови Пресвятої Богородиці* — 37

храмів. Від інших назв таких, як: *Різдво Пресвятої Богородиці* — 23 храми, *Успіння Пресвятої Богородиці* — 21 храм, *Благовіщення Пресвятої Богородиці* — 6 храмів, *Введення в храм Пресвятої Діви Марії* — 6 храмів.

Кількісно найменшу серед відеортонічних еклезіонімів, третю групу формують еклезіоніми, мотивовані назвами свят, пов'язаних з подіями з життя святих: *храм Різдва Іоанна Предтечі* (м. Краматорськ Донецької обл.), *храм Усікновення Глави пророка Іоанна Предтечі* (м. Донецьк). Храмів, з подібними назвами на території Донеччини всього — 6. Для утворення назв цих храмів було використано 3 еортоніми, а саме: *Різдво Іоанна Предтечі* — 3 храми, *Усікновення Глави пророка Іоанна Предтечі* — 2 храми, *Воскресіння праведного Лазаря* — 1 храм.

Порівняно невелика кількість храмів Донеччини (10 %) мають назви, мотивовані іконімами, тобто в їх основі лежить трансонімізована назва ікони. Усього таких храмів у Донецькій області — 73. Для утворення назв цього типу було використано — 26 іконімів. Найпопулярнішою іконою, назва якої стала основою для утворення еклезіонімів є назва на честь Казанської ікони Божої Матері. Починаючи ще з XVI століття ця ікона неодноразово ставала народною заступницею в тяжкі часи. Саме тому вона особливо шанується у православному світі. Храмів на честь Казанської ікони Божої Матері на досліджуваній території — 17: *храм Казанської ікони Божої Матері* (м. Красноармійськ Донецької обл.), *храм на честь Казанської ікони Божої Матері* (м. Білозерське Добропільського р-ну Донецької обл.). Серед часто вживаних іконімів, які є основою для утворення еклезіонімів можна також відзначити такі: *Іверська ікона Божої Матері* — 9 храмів: надвратний храм на честь Іверської ікони Божої Матері (с. Нікольське Волноваського р-ну Донецької обл.), храм на честь Іверської ікони Божої Матері (м. Димитров Донецької обл.), *ікона Божої Матері «Усіх скорботних радість»* — 7 храмів: *храм на честь ікони Божої Матері «Усіх скорботних Радість»* (м. Краматорськ Донецької обл.). Усі інші назви ікон трапляються у назвах 1–4 храмів, наприклад: *Володимирська ікона Божої Матері*, *Тихвинська ікона Божої Матері*, *Феодорівська ікона Божої Матері*, *ікона Божої Матері «Життєдайне джерело»*.

За своєю структурною організацією еклезіоніми — це багатоконпонентні утворення іменникового або прикметникового типу. Еклезіоніми іменникового типу утворюються за декількома моделями:

1) номенклатурна назва + агіоантропонімний компонент у Род. відм.: *храм Святої великомучениці Марини* (с. Комар Великоновоселівського р-ну Донецької обл.); *храм Святої рівноапостольної Ніни* (Донецьк); *каплиця Святої мучениці Людмили* (м. Ясинувата Донецької обл.);

2) номенклатурна назва + еортонімний компонент у Род. відм.: *храм Різдва Христова* (м. Донецьк), *храм Різдва Пресвятої Богородиці* (с. Петровське Волноваського р-ну Донецької обл.);

3) номенклатурна назва + іконімний компонент у Род. відм.: *храм Козельщанської ікони Божої Матері* (м. Донецьк), *храм Казанської ікони Божої Матері* (с. Миколаївка Красноармійського р-ну Донецької обл.).

Існують також назви, в яких до зазначених структурних елементів додається ще лексичний компонент, виражений словами: «в ім'я», «на честь», «в іменування»: *храм на честь святих преподобних Антонія і Феодосія Печерських* (м. Святогорськ Донецька обл.), *літній храм на честь святителя Іннокентія Херсонського* (м. Макіївка с. Грузько-Ломовка Донецької обл.).

Еклезіоніми прикметникового типу утворюються за двома моделями. До першої моделі належать двокомпонентні конструкції, які складаються з трансонімізованого агіоантропоніма, еортоніма або іконіма, вираженого прикметником із суфіксом -ськ(ий), та номенклатурного терміна. Наприклад: 1) агіоантропонімний компонент + суфікс -ськ(ий) + номенклатурна назва: *Іоанно-Богословський храм* (м. Донецьк); *Іоанно-Предтеченський храм* (с. Новоселівка Старобешівського р-ну Донецької обл.); *Архангело-Михайлівський храм* (с. Македонівка Володарського р-ну Донецької обл.); 2) еортонімний компонент + суфікс -ськ(ий) + номенклатурна назва: *Хрестовоздвиженський храм* (с-ще Старобешеве Старобешівського р-ну Донецької обл.); 3) іконімний компонент + суфікс -ськ(ий) + номенклатурна назва: *Скорбященський храм* (м. Донецьк). Друга модель представлена також двокомпонентною конструкцією, до складу якої входить трансонімізований онім, це може бути агіоантропонім, еортонім чи іконім, виражений складним прикметником, перша частина якого — лексичний компонент «свято-», друга — прикметник із суфіксом -ськ(ий), а також номенклатурний термін, який стоїть у постпозиції. Наприклад: лексичний компонент «свято-»+ агіоантропонімний

компонент + суфікс «-ськ(ий)»+ номенклатурний термін: *Свято-Георгіївський храм* (с. Саханка Новоазовського р-ну Донецької обл.); *Свято-Іллінський храм* (с-ще Новотроїцьке Волноваського р-ну Донецької обл.); *Свято-Климентійвський храм* (м. Дзержинськ Донецької обл.).

Отже, проаналізувавши склад, мотиви найменування та структурно-семантичні типи еклезіонімів сучасної Донеччини, ми дійшли висновку, що найменування релігійних споруд відбувається за традиційними релігійними канонами. Еклезіонімна система досить активно поповнюється шляхом трансонімізації агіоантропонімів, еортонімів та іконімів. За своєю структурною організацією еклезіоніми, як правило, це багатокомпонентні конструкції іменникового і прикметникового походження, які співвідносяться з іменами святих, з назвами ікон та назвами релігійних свят, пов'язаних з подіями з життя Ісуса Христа, Богородиці та святих.

Перспективи подальшого дослідження вбачаємо у поглибленому і всебічному вивченні української еклезіонімної системи, зокрема надзвичайно корисним може стати дослідження конфесійних і світоглядних мотивів номінації священних місць та аналіз мовленнєвих варіантів еклезіонімів, що допоможе обґрунтувати закономірності усного функціонування онімів.

Список використаної літератури

1. Аринина Е. П. Экклезионимы как разновидность наименований в русской ономастической системе / Е. П. Аринина // Вестник Самарского государственного университета. — Самара, 2007. — № 5/2. — С. 215–221. — Библиогр.: с. 220–221.
2. Борисевич О. А. Экклезионимы Беларуси: структурный, номинативный, лингвогеографический аспекты : автореф. дис. ... канд. филол. наук : спец. 10.02.02 «Русский язык» / Борисевич Ольга Анатольевна ; Белорусский государственный университет — Минск, 2012. — 23 с. — Библиогр.: с. 19–21.
3. Бугаева И. В. Русская словесность и православная духовность: методические аспекты междисциплинарного взаимодействия / И. В. Бугаева // Русский язык и культура: проблемы преподавания в Российской Федерации [Текст] : Материалы научно-практического семинара (Федеральная целевая программа «Русский язык (2006–2010 годы)») / отв. ред. Боженкова Р. К. — Курск, 2008. — С. 18–52. — Библиогр.: с. 51–52.

4. Колесник Н. С. Номінації Богородиці в народнописенній традиції українців у лінгвокультурологічному аспекті: Випуск 10: Ономастика. Топоніміка / Н. С. Колесник // *Studia Slavica* : зб. наук. пр. [Текст]; [упоряд. і відп. ред.: С. Пахомова, Я. Джоганик]. — Ужгород : Вид-во Олександра Гракуші, 2009. — С. 93–100. — Бібліогр.: с. 99–100. — ISBN — 978–966–8946–92–9 (серія).
5. Синенко Е. С. Структурно-семантические типы экклезионимов в Иоасафовской летописи / Е. С. Синенко // *Восточноукраинский лингвистический сборник: сб. научн. тр. / отв. ред. Е. С. Отин.* — Донецк : Донецчина, 2002. — Вып. 8. — С. 121–130. — Бібліогр. — 129–131. — ISBN — 966–639–087–6.
6. Степовик В. Д. Сучасна українська ікона: 3 історії Христини Дохват / В. Д. Степовик. — К. : Мистецтво, 2005. — 304 с. : іл. — ISBN — 966–577–108–8.
7. Суперанская А. В. Общая теория имени собственного. — М. : Наука, 1973. — 366 с. — Бібліогр. — с. 330–352. — Предметный показчик — с. 352–364 — ISBN — відсутній.
8. Успенский Б. А. Филологические разыскания в области славянских древностей. — М. : Изд-во Московского университета, 1982. — 248 с. : ил. — Библиогр. — с. 187–224. — Список сокращений — с. 225 — Тематический указатель — с. 226–236 — ISBN — відсутній.

Лазаренко Г. И.

*ассистент кафедры украинской филологии и культуры
Донецкого национального университета (г. Винница)
e-mail: g.lazaren@yandex.ua*

ОСОБЕННОСТИ НАИМЕНОВАНИЯ ПРАВОСЛАВНЫХ ХРАМОВ ДОНЕТЧИНЫ

Резюме

В статье исследуются особенности развития экклезионимной системы Донетчины. Анализируются мотивы номинации и процесс образования названий православных храмов этого региона. Предлагается классификация экклезионимов по характеру агиоантропонимного, эортонимного и иконимного компонента. Изучаются структурно-семантические типы экклезионимов.

Ключевые слова: *экклезионимная система, экклезионим, агиоантропоним, эортоним, иконим.*

Lazarenko G.

Assistant

Department of Ukrainian Philology and Culture of the Faculty of Philology

Donetsk National University (Vinnytsia)

e-mail: g.lazaren@yandex.ua

NAMING FEATURES OF ORTHODOX TEMPLES OF DONETSK REGION

Abstract

The article is devoted to development features of Ukrainian ecclesionymic system.

The aim of the work is a systematic studying of names of orthodox churches of Donetsk region. According to the goal, solution of the following tasks is stipulated: researching of quantitative consist of ecclesionyms of Donetsk and Gorlivka dioceses; determining motives of churches' nomination in Donetsk region; analysis of structural and semantic types of orthodox ecclesionyms of modern Donetsk region.

The subject of the research is a modern Ukrainian ecclesionymy.

The object of the study is naming features of orthodox churches and temples of Donetsk region.

It's remarked in the article, that quite clear structuring and consistency are traced in names of temples, what is reflected in the uniformity of naming models. This is primarily because of the fact, that religious buildings are called according to traditional church canons.

Analyzing consist, naming motives and structural and semantic types of ecclesionyms of modern Donetsk region, the author notices, that names of religious buildings by its structural and semantic organization, as a rule, are multicomponent constructions of noun and adjectival origin, which correlate with saints' names, icons' names and names of religious holidays.

The prospects for further investigation are traced in thorough and comprehensive studying of Ukrainian ecclesionymic system, in particular, the research of confessional and worldview motives of sacred places' nomination and analysis of ecclesionyms' speech options can become extremely useful.

Key words: *ecclesionymic system, ecclesionym, hagioantroponym, eorthonym, iconym.*

Надійшла до редакції 13.05.2015